

На истрагу злочина на Косову по „турском трагу“ упућују САД и ЕУ како би заштитили лидере Косова и читав „пројекат Косова“

Дебате, које ће се водити 25. јануара у Парламентарној скупштини Савета Европе о проблему Косова и извештају швајцарског правника Дика Мартија, представљаће прву у овој години пробу снаге светских играча, који су инволвирани у балканску проблематику. Од тога у ком ће правцу бити усмерене дискусије зависе не само перспективе могуће истраге злочина албанских сеператиста Косова и актуелног косовског премијера Хашима Тачија, већ и даља судбина целокупног „косовског пројекта“ архитектата „новог светског поретка“. Уколико се питање сведе на рутинску проверу, коју ће извршити цивилно-полицијска мисија Европске уније у Приштини, онда се на способност „јединствене Европе“ да јасно реагује на изазове трансбалканских криминалних албанских структура може ставити мастан крст. У противном ће се пред светском заједницом појавити шанса да превлада рецидив пародије на правосуђе а-ла „процес Харадинају у Хашком трибуналу“ и да покуша да открије стварне опруге такозване „косовске независности“. Оне опруге, које су довеле Дика Мартија, прекаљеног у истрази тајне делатности ЦИА у читавој Европи - „у стање шока“, како је он то сам признао. И то не шока само и не толико од замаха и монструозног цинизма делатности „црних трансплантолога“, шверцера, трговаца оружјем и других „идејних бораца“ за независност Косова, колико због тога што међународне институције и поједине западне земље и политичари свесно прећуткују и заташкавају те злочине.

Као што је познато, још у децембру 2010. године Комитет за правна питања и људска права ПССЕ једногласно је одлучио да се спроведе „серија истрага на међународном и националном нивоу поводом чињеница нестанка људи, трговине органима, корупције и срастања организованих криминалних група и политичких кругова на Косову“. Испољена до сада спорост у истрази ратних злочина и трговине људским органима заправо је „несхватљива и неприхватљива са аспекта важности и хитности међународне сарадње, која се односи на тако озбиљне и опасне криминалне проблеме“ – каже се у одлуци Комитета Савета Европе. [\[1\]](#)

У очекивању предстојећег зимског заседања ПССЕ за сада истрага очигледно напредује веома траљаво. Формално се истраге латила једино цивилно-полицијска мисија Европске уније у Приштини, али и она се оглашава са „декларативним намерама“, а не реалним извештајима о иследничким радњама. Стиче се утисак да је представницима

Европске уније сада најважније да максимално миксирају како антисрпску усмереност злочина албанских сепаратиста, тако и умешаност у те злочине високих руководилаца Косова. Данас се у својству главне интриге подастире судбина турског хирурга Јусуфа Сонмезе, који је ових дана ухапшен на основу међународног налога у Истанбулу, али исто тако промтно ослобођен. Тужиоци Мисије ЕУ у Приштини Џонатан Рател и Гвидо Естрајх намеравају да га саслушају у турској престоници и, према саопштењима српских медија, тобоже су већ предали истанбулским колегама „три пакета докумената“. Како тврди београдски лист „Вечерње новости“, ови документи би требало да „убеде турски суд у то, да је Сонмез био главни хирург у групи, која је намамљивала сиромашне људе из Турске, Казахстана, Молдавије и Азербајџана у клинику „Медикус“ у Приштини. Заправо, истрагу о делатности Јусуфа Сонмезе – ако до ње и дође - може водити једино турски суд: законодавство земље забрањује изручење својих грађана. А сам доктор категорички одбија да оде у Приштину. Он признаје да је „био на Косову и да је тамо обављао операције“, али се „није бавио незаконитом трговином“. [2]

Лукави трик Европске уније у целој тој полудетективској причи са турским трагом састоји се у следећем: Приштинска клиника „Медикус“ и операције које је у њој обављао доктор Сонмез, у најбољем случају је тек мали и споредан део оног досијеа, који је у сали заседања ПССЕ обелоданио Дик Марти, и о коме су раније говорили и бивши Главни тужилац Међународног кривичног трибунала за бившу Југославију Карла дел Понте и правосудни органи Србије. „Жута кућа“ – место илегалног узимања људских органа, није клиника „Медикус“ у Приштини, већ зграда у Северној Албанији у близини градића Бурел. Отуда су органи, узети од заробљеника – а већину међу њима (најмање триста) нису чинили Турци нити Казахстанци, већ Срби, одвожени су на аеродром „Ринис“ у Тирани, а отуда у западноевропске клинике. По признању Карле дел Понте, које је сада потврђено и материјалима које су прикупили известиоци ПССЕ, „двојица информатора саопштили су да су помагали приликом сахрањивања мртваца око жуте куће и на суседном гробљу. Осим тога, информатори су саопштили да се та делатност обављала уз знање и активно учешће официра ОВК вишег и средњег ранга. [3] „Сва лица, која су се, по речима информатора, налазила у логорима у Албанији крајем лета 1999. године, заиста су нестала у лето те године и од тада их нико није видео“ – наводи Карла дел Понте службену белешку службе тужилаштва Хашког трибунала.

[4]

У Албанији су заиста у току 1998. и 1999. године постојале и базе „Ослободилачке војске

Косова“, чији је политички руководилац био актуелни косовски премијер Хашим Тачи.

[5]

У материјалима о „предмету Сонмез“ говори се о другој злочиначкој мрежи, на чијем се челу налазио бивши министар здравља у косовској влади, а која је имала сопствене канале за узимање, трансфер и пресађивање органа – турски и израелски. Очигледно да управо на тај пут покушавају да усмере истрагу САД и ЕУ како би заштитили лидере Косова и читав „косовски пројекат“. Није случајно и сам Дик Марти раније изјављивао у Савету Европе да не сматра да је цивилно-полицијска мисија ЕУ на Косову одговарајући „актер за истрагу злочина Хашима Тачија и његових најближих због специфике локалне ситуације у погледу солидарног јемства“.

Осим тога, према расположивим информацијама, Европска унија може покушати да усмери распирени око „црне трансплантологије“ на Косову скандал у потребном јој правцу и са аспекта својих унутрашњих институционалних интереса. Имајући у виду све снажније дискусије у земљама-чланицама Европске уније о перспективама пријема у своје редове Турске, непромишљености балканске политике ЕУ и сумњиве ефикасности подршке Приштине вредне више милијарди евра, „дозирана“ истрага делатности турског доктора Сонмезе и неких другоразредних фигура косовске политичке сцене омогућило би Бриселу да одједном постигне неколико пропагандистичких циљева. А то су: да покаже формалну заинтересованост за завођење правног поретка на Косову, да добије још један адут на преговорима са Анкаром, и истовремено покаже да су злочини попут „црне трансплантологије“ на Косову имали „изоловани“ карактер и да нису имали никакве везе ни са ОБК, ни са антисрпским терором.

Таквим видимо однос снага уочи дебата о Косову у ПСЦЕ и за сада нам то не допушта да превише оптимистички очекујемо некакво „просветљење“ Европе о стварној злочиначкој суштини самопроглашене независности Косова.

(Фонд стратешке културе, 19.1.2011)

---

[1] http://assembly.coe.int/CommitteeDocs/2010/20101218_ajdoc462010provamended.pdf

[2] Вечерње новости, 16.1.2011.

[3] Дел Понте К. Лов: ја и ратни злочинци. М., 2008. С.455-456.

[4] Исто. С.456.

[5] The State of Albania. Tirana, 1999. P.2.